

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 133.

42de Møde.

Løvedagen den 6te April.

(Fortf.)

Indenrigsministeren: Der er anført Grunde, som forekomme mig at have Meget for sig, til Understøttelse for det Forslag, som er stillet under Nr. 7 til § 11, og som jeg derfor troer turde fortjene nogen Opmærksomhed, fordi det derved bliver lettere at give Godtgjørelse for de almindelige Forretninger, der forekomme i dette Anliggende. Jovrigt skal jeg indskrænke mig til at omhandle de Forslag, der ere stillede til Udkastets § 8. Den ærede Ordfører og den ærede 4de Landstingsmand for 1ste District (Blechingberg) have allerede udtalt Meget, som jeg i den Henseende ganske maa henholde mig til. Det er vel saa, at det Forslag, som er blevet stillet af den ærede 4de Landstingsmand for 1ste District, kan antages, om ogsaa det Forslag, som er stillet til selve Paragraphen som yderligere Ændringsforslag under Nr. 2, maatte gaae igjennem. Men det er dog vist, at Forslaget under Nr. 23 paa Ændringslisten, saaledes som det oprindeligt blev stillet og fremkom i den anden Sag; egentlig havde et større Omfang og omhandlede hele Forholdet, og at dets Betydning vil blive meget væsentlig indskrænket, naar det nu indskrænkes til alene at slutte sig til den sidste Passus af Paragraphen, og jeg troer derfor, at det beholder det Meste af sin Vægt, hvad den ærede Ordfører anførte om, at der ikke blev nogen god Conseqvents, naar Thinget vilde antage Forslaget under Nr. 23 og ikke bestomindre tillige antage det yderligere Ændringsforslag under Nr. 2. Det forholder sig ogsaa ganske saaledes, som den ærede 4de Landstingsmand for 1ste District anførte, at det vilde være mod Lovens Princip, naar man vilde antage dette yderligere Ændringsforslag under Nr. 2. Det er

dog noget temmelig Forffjelligt, naar det i Forordningen af 1848 er udtalt, at Forpagteren skal finde sig i den Forandring, som indtraadte umiddelbart ifølge Loven; thi her træder en Institution imellem, og i Sammensætningen af denne Institution gives der ikke Forpagteren nogen Leilighed til Deeltagelse, uagtet det er Institutionens eget Princip, at de vedkommende Parter skulle vælge Mændene, hvorfor de ogsaa betegnes med Navnet Boldgiftsmænd, hvori ligger en udtryffelig Erkjendelse af, at de vedkommende Parter have Indflydelse paa Valget. Jeg kan derfor ikke skjønne rettere, end at, hvis man vil inddrage Forpagteren ubetinget under denne Afgjørelse, da vilde det være meest consequent, at der foregik en Forandring ogsaa i § 2, saaledes, at det der, hvor der tales om Parterne, blev udtryffeligt statueret, at Forpagteren skulde deeltage med Eieren i Valget af den ene Boldgiftsmænd, saaledes at de maatte være enige om Valget af den ene Boldgiftsmænd. Naar det gik igjennem, da var der vist mindre imod, at antage det Ændringsforslag, som her foreligger; men, saalænge Forpagteren er aldeles udelukket fra Valget af Boldgiftsmænd, synes det lidet retfærdigt, at han skal være underkastet deres Kjendelse, skjøndt det staaer til ham at søge Appel og under Appellen at skaffe sig Indflydelse derpaa; thi dette vil jo dog foranledige nye Forhandlinger og yderligere Beføstninger, hvilket man jo fra alle Sider anseer for lidet ønskeligt. Hvad derimod angaaer Ændringsforslaget under Nr. 3 til samme Paragraph, da skjønner jeg egentlig ikke, at der vil være særdeles stor Betænkelighed ved at antage det, om der end unøgteligt vil komme en større Conseqvents frem, naar det ikke antages.

Boigt: Med Hensyn til de to Ændringsforslag, som af mig ere stillede i Forening med flere ærede Landstingsmænd, skal jeg tillade mig nogle faa Bemærkninger. Naar det er